

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/97/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417211410
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4417211410.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej, a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: H. nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/XX, XXX XX O., zastúpeného: W. H. Z., advokát so sídlom G. 1, XXX XX O., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti úverových zmlúv, o určenie, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov, o určenie neplatnosti rozhodcovských zmlúv a o určenie neplatnosti dohôd o poskytovaní služieb, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 15. januára 2018 č.k. 6Csp/84/2017-114, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami dňa 26.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov mení tak, že v tejto časti žalobu z a m i e t a .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami dňa 26.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov mení tak, že v tejto časti žalobu z a m i e t a .

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami dňa 26.03.2015 a o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami dňa 26.03.2015 zamietol. Určil, že spotrebiteľské úvery poskytnuté žalobcovi na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX uzavreté stranami dňa 26.03.2015 sú bezúročné a bez poplatkov. Určil, že rozhodcovské zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX uzavreté stranami dňa 26.03.2015 sú neplatné. Určil, že dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX uzavreté stranami dňa 26.03.2015 sú neplatné. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku, § 34, § 39, § 40 ods. 1, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2 písm. a), b) a k), § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 1 ods. 2 zákona č.

250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

1.2. Zistil, že zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX uzavreté stranami 26.03.2015 neobsahujú zákonom predpísané náležitosti. Absentuje v nich doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Konštatoval, že uvedené údaje sú uvedené len v oznámeniach o schválení spotrebiteľského úveru. Oznámenia o schválení spotrebiteľského úveru nepovažoval za súčasť zmlúv o spotrebiteľskom úvere z dôvodu, že išlo o jednostranný právny úkon žalovaného adresovaný žalobcovi, s ktorým žalobca nevyjadril súhlas. Zmluvy o úvere považoval za uzavreté len v rozsahu uvedenom v bode 5 s výnimkou ustanovenia o poplatku za poskytnutie úveru, pričom údaje v bode 6 (údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere) nepovažoval za dohodnuté, keďže išlo o oznámenie žalovaného k údajom uvedených v bode 5 uvedenej zmluvy. Konštatoval, že záväzok platiť poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur bol obsiahnutý aj v bode 5 návrhu zmluvy a toto ustanovenie zmluvy s poukazom na § 53 ods. 4 písm. t) považoval za neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, a preto za neplatnú. Na základe uvedeného dospel k záveru, že úvery poskytnuté na základe zmlúv o úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX uzavretých stranami 26.03.2015 sú bez úrokov a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.

1.3. K obsahu predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere a k postupu pri ich uzatváraní uviedol, že ide o formulárové zmluvy žalovaného, ktoré boli predložené s vyplneným bodom 5 a s údajmi o účastníkoch zmluvného vzťahu žalobcovi, ktorý tieto ako navrhovateľ právneho úkonu podpísal dňa 22.03.2015 a žalovaný ako druhý účastník zmluvného vzťahu tieto zmluvy podpísal dňa 26.03.2015 a zároveň oznámil jednostranne oznámeniami zo dňa 26.03.2015, že schvaľuje úver, ktorý mal byť poskytnutý žalobcovi. Zistil, že oznámenia obsahujú takmer všetky náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. vrátane výšky mesačnej splátky úveru, istinu, úroky, splatnosť splátok, prvú a poslednú splátku a RPMN. Nedošlo však k ich akceptácii, preto ich nemožno považovať za súčasť zmluvy. Ani v oznámeniach však nie je uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Uvedený postup žalovaného považoval za neštandardný, keďže pri ňom nie je zrejmé kto je navrhovateľom právneho úkonu - spotrebiteľskej zmluvy a kto je ten, komu je tento návrh určený. Z uvedeného dôvodu s poukazom na § 52 ods. 2 vykladal predmetné právne úkony v prospech žalobcu ako spotrebiteľa.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalovaný bol v prevažnom rozsahu úspešný, nakoľko z ôsmich nárokov uplatnených žalobou bolo vyhovené šiestim nárokom, dva boli zamietnuté. Preto mu priznal náhradu trov konania tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2.1. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa určenia, že spotrebiteľské úvery poskytnuté žalobcovi na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX uzavretých stranami dňa 26.03.2015 sú bezúročné a bez poplatkov zrušil a rozhodol sám vo veci, alebo v tejto časti vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. Dôvodil, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

2.2. Tvrdil, že každá zmluva bola tvorená ustanoveniami na listine označenej ako zmluva o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami a oznámením veriteľa o schválení úveru. K svojmu tvrdeniu poukázal na skutočnosť, že k takému záveru dospel Krajský súd v Prešove v rozsudku č.k. 13Co/111/2014-166. Tvrdil, že obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú podľa čl. 14 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Podľa čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní je úver splatný podľa splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky je dňom konečnej splátky úveru. Tým je splnená zákonná požiadavka, ktorá vyžaduje, aby v zmluve bol uvedený spôsob vymedzenia konečnej splatnosti. Namietal voči záveru súdu prvej inštancie spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti. Tvrdil, že tento záver odporuje Smernici 2008/48/ES. Podporne poukázal na rozhodnutie Súdného dvora EÚ vo veci C-42/15 a tvrdil, že na jeho závery reagovala legislatíva tak, že termín konečnej splatnosti, ako náležitosť zmluvy, bol zo zákona vypustený.

2.3. Namietal voči záveru súdu prvej inštancie vo vzťahu k výške, počtu a termínoch splátok a tvrdil, že uvedené údaje sa v predmetných zmluvách nachádzajú.

2.4. Namietal aj voči záverom prijatým vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru. Tvrdil, že poplatok je oprávnený, čo posúdila na Národná banka Slovenska. Poplatky spojené so spotrebiteľským úverom

boli bežnou súčasťou obchodnej praxe a predmetný poplatok nebol ani zakázaný zákonom, hoci iné poplatky zakázané boli. Tvrdil, že poplatok za poskytnutie úveru bol prípustný a dovolený, je z neho nepochybné za čo sa uhrádza, keďže je to definované jeho názvom. Ide o platbu, ktorá je v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov) a spotrebiteľ o platení poplatku a jeho výške vedel.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že oznámenie žalovaného o schválení úveru je jednostranným vyhlásením žalovaného, žalobca ho nikdy nepodpísal, preto nemá povahu dvojstranného písomného právneho úkonu, ako to vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. Predmetné oznámenie bolo doručené iba právnomu zástupcovi žalobcu a to až začiatkom roka 2017. Žalovaný oznámenie o schválení úveru žalobcovi priamo nezaslal, čo už viackrát napísal vo vyjadrení, pričom žalovaný sa k tomu nevyjadril ani raz a žiadne potvrdenie o doručení nepredložil. Tvrdil, že rovnako nepodpísal ani zmluvné dojednania. Dodal, že návrhy spotrebiteľských zmlúv boli podpísané, zmluvné dojednania ani oznámenie o schválení úveru podpísané neboli a preto netvorili jeden celok s návrhmi zmlúv. Poukázal na absenciu povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorou je doba trvania. K aplikácii Smernice č. 2008/48/ES uviedol, že jej konflikt s vnútroštátnym právom sa neuplatňuje automaticky a súd je povinný skúmať, či jej môže priznať priamy účinok, čo však je podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ zakázané. Smernica bola implementovaná zákonom č. 129/2010 Z.z. a preto je tento zákon s ňou v súlade. Uviedol, že zmena zákona č. 129/2010 Z.z. účinná od roku 2018 nemá retroaktívny účinok a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď aplikoval ustanovenia uvedeného zákona účinné v čase podpísania predmetných zmlúv. Tvrdil, že spotrebiteľské zmluvy neobsahujú okrem doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti, ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a obsahujú nesprávne uvedenú RPMN. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu a uplatnil si nárok na náhradu trov konania v odvolacom konaní.

4. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania na nariadenom pojednávaní po prvýkrát rozhodol o odvolaní žalovaného rozsudkom zo dňa 12. júna 2019 č.k. 25Co/82/2018-203, tak že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami dňa 26.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov a určenia, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami dňa 26.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov zmenil tak, že v tejto časti žalobu zamietol (výrok I. a II.). Posledným výrokom III. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 27. októbra 2021 sp.zn. 5Cdo/1/2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12. júna 2019 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd v dôvodoch uznesenia konštatoval, že odvolací súd korektným spôsobom nereagoval na žalobcom uplatnenú námietku, podľa ktorej bolo oznámenie o schválení úveru doručené iba právnomu zástupcovi žalobcu začiatkom roku 2017, potom ako začala vzájomná komunikácia. Neuvedol ako sa vysporiadal so splnením tejto veriteľovej povinnosti ani aký vplyv by eventuálne jej nesplnenie malo na platnosť zmlúv. Žalobca nemal povinnosť preukázať existenciu skutočnosti - nedoručenie mu oznámenia o schválení úveru, ale naopak preukázanie doručenia oznámenia bolo povinnosťou žalovaného s ohľadom na článok 14 zmluvy a bod 2.2. zmluvných dojednaní.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), vec opätovne prejednal verejným vyhlásením rozhodnutia bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 219 ods. 3, § 385 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 388 zmenil.

6. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

8.1. Žalovaný v odvolaní namietal vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (365 ods. 1 písm. d) CSP). Odvolací súd preto najprv skúmal, či súd prvej inštancie konanie nezaťažil vadou namietanou žalobcom.

8.2. Vada konania vymedzená v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR

a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Ide o pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nespadá pod ostatné odvolacie dôvody, ale len za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalovaný v odvolaní nekonkretizoval v čom malo pochybenie súdu prvej inštancie spočívať a odvolací súd žiadny nedostatok nezistil, preto pristúpil k meritórnemu prejednaniu veci.

9. V danej veci sa žalobca domáhal určenia že spotrebiteľské zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sú neplatné a zároveň určenia, že sú bezúročné a bez poplatkov. Navyše sa domáhal určenia, že sú neplatné rozhodcovské zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX a že sú neplatné dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX. V žalobe okrem iného tvrdil, že údaje v bode 5. a 6. zmlúv o spotrebiteľskom úvere vzájomne nekorešponujú, a údaje v bode 5. zmlúv nekorešponujú s údajmi uvedenými v oznámeniach žalovaného o schválení úveru, z čoho vyplýva záver, že nedošlo k perfektnému uzatvoreniu predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Navyše úverové zmluvy neobsahujú dobu trvania a termín konečnej splatnosti a nie je z nich zrejmé aká je výška splátok istiny, úrokov a poplatkov, preto sa považujú za bezúročné a bez poplatkov.

10. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. K tvrdeniam o bezúročnosti a bez poplatkovosti úverov uviedol, že náležitosti namietané žalobcom obsahujú oznámenia o schválení úveru a členenie splátky obsahuje amortizačná tabuľka, čo je v súlade so Smernicou 2008/48.

11. Súd prvej inštancie žalobu v časti určenia neplatnosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX zamietol. Určil, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sú bezúročné a bez poplatkov. Určil, že rozhodcovské zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX a dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sú neplatné. Na základe odvolania žalovaného bola predmetom skúmania odvolacieho súdu časť rozsudku súdu prvej inštancie týkajúca sa určenia že zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sú bezúročné a bez poplatkov (výrok III. a IV.), spolu s výrokom o trovách konania, ako výroku závislého.

12. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

15.1. Odvolací súd v tejto veci už opakovane dokazovanie na nariadenom pojednávaní dňa 12.06.2019, kedy sa oboznámil sa s obsahom žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 26.03.2015, so zmluvnými dojednaniami zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti žalovaného, s oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2015, s obsahom žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 26.03.2015, so zmluvnými dojednaniami zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu spoločnosti žalovaného, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2015.

15.2. Z takto zopakovaného dokazovania odvolací súd zistil, že žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 26.03.2015 zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi úver (úverový limit) 1 500 eur a záväzok žalobcu poskytnutý úver vrátiť žalovanému v 36 mesačných splátkach po 53,08 eura. Z bodu 6 zmluvy ďalej vyplýva celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2 060,88 eura, RPMN za úver 26,61 %, ročná úroková sadzba úveru 17,77 %, priemerná RPMN 34,42 %. Predmetom zmluvy bol ďalej záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi revolvingový úver v čiastke 1 500 eur za rovnakých podmienok. Bola dohodnutá aj ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 % a poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli zmluvné dojednania (bod 14), ktoré v bode 2.2. stanovovali

povinnosť veriteľa zaslať dlžníkovi oznámenie o schválení úveru a jeho náležitosti. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahovalo rovnaké údaje ako bod 6. zmluvy a navyše ďalšie údaje podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom žalovaný nepreukázal, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi doručil žalobcovi.

15.3. Ďalej odvolací súd zistil, že žalovaný ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli dňa 26.03.2015, zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi úver (úverový limit) 1 500 eur a záväzok žalobcu poskytnutý úver vrátiť žalovanému v 36 mesačných splátkach po 53,08 eura. Z bodu 6 zmluvy ďalej vyplýva celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2 060,88 eura, RPMN za úver 26,61 %, ročná úroková sadzba úveru 17,77 %, priemerná RPMN 34,42 %. Predmetom zmluvy bol ďalej záväzok žalovaného poskytnúť žalobcovi revolvingový úver v čiastke 1 500 eur za rovnakých podmienok. Bola dohodnutá aj ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 % a poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli zmluvné dojednania (bod 14), ktoré v bode 2.2. stanovovali povinnosť veriteľa zaslať dlžníkovi oznámenie o schválení úveru a jeho náležitosti. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahovalo rovnaké údaje ako bod 6. zmluvy a navyše ďalšie údaje podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom žalovaný nepreukázal, že oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi doručil žalobcovi.

15.4. Z takto zopakovaného dokazovania odvolací súd zistil, že strany sporu uzavreli dňa 26.03.2015 dve zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, ktoré obsahovali všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z.

16.1. Súd prvej inštancie sa zaoberal platnosťou obidvoch zmlúv o spotrebiteľskom revolvingovom úvere a dospel k záveru, že ide o zmluvy platne uzatvorené, preto žalobu v časti určenia, že spotrebiteľské zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sú neplatné, zamietol (výrok I. a výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 15. januára 2018 č.k. 6Csp/84/2017-114). V tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním, preto nadobudol právoplatnosť a z uvedeného dôvodu výroky I. a II., nie sú predmetom prieskumu v odvolacom konaní.

16.2. Predmetom odvolacieho konania je rozsudok súdu prvej inštancie v časti určenia, že spotrebiteľské úvery poskytnuté žalobcovi na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX uzavreté stranami dňa 26.03.2015 sú bezúročné a bez poplatkov (výroky III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 15. januára 2018 č.k. 6Csp/84/2017-114).

17.1. Po zopakovanom dokazovaní odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, v napadnutej časti, v ktorej určil, že predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú bezúročné a bez poplatkov, je nesprávne. Pritom nespochybňuje záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého ide o zmluvy spotrebiteľské, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. Nestotožnil sa však so záverom, podľa ktorého zmluva neobsahuje náležitosti stanovené zákonom, konkrétne dobu trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Uvedený záver založil súd prvej inštancie na tom, že predmetné zmluvy považoval za uzatvorené len v rozsahu uvedenom v bode 5, údaje v bode 6 nepovažoval za dohodnuté. Navyše dohodnutý poplatok za poskytnutie úveru považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Podľa názoru odvolacieho súdu predmetné zmluvy o úvere boli uzavreté v rozsahu bodu 6, v ktorom sú všetky údaje o schválenom úvere, ktoré vyžaduje § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. Hoci pri bode 6 je v zátvorke poznámka „nevypĺňajte“ údaje v tomto bode sú totožné s bodom 5 žiadosti, okrem predpokladanej RPMN za úver uvedenej v bode 5 vo výške 27,03 %, pričom RPMN za úver uvedená v bode 6 bola 26,61 %. Keďže však RPMN nie je údaj, ktorý je predmetom dohody, ale výsledkom výpočtu podľa vzorca uvedeného v zákone, a navyše skutočná RPMN 26,61 % bola nižšia ako predpokladaná RPMN 27,03 %, uvedenú skutočnosť, podľa názoru odvolacieho súdu, nie je možné považovať za absenciu zákonom vyžadovaného údaja o RPMN v zmluve, ani nesprávne uvedenie RPMN v zmluve v neprospech spotrebiteľa. Žalobca svojim podpisom na konci listiny obsah zmluvy akceptoval. Preto nebol správny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého sú úvery poskytnuté na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX uzavreté stranami dňa 26.03.2015 bezúročné a bez poplatkov, pre absenciu náležitosti uvedených v § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z.

17.2. V prvom rade sa odvolací súd sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého predmetné zmluvy o úvere neobsahovali náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Obsahom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. nebolo rozdeliť splátku na tri samostatné splátky. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch nadobudol účinnosť dňa 11.06.2010. Podľa jeho prílohy č. 1 prebral právne záväzné akty Európskej únie, okrem iného Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú.v. EÚ L 133, 22.5.2008). Podľa čl. 10 ods. 2

písm. h) Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: h) výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa čl. 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Odvolací súd vyslovuje záväzný právny názor, že eurokonformnému výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. zodpovedá výklad v tom zmysle, že spojenie „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ je potrebné vnímať tak, že sa tým myslí splátka obsahujúca istinu, úroky a poplatky, pri ktorej má byť uvedená výška, dátum, alebo iný dostatočne určitý termín splatnosti splátky, a ich počet. Akýkoľvek iný výklad tohto ustanovenia by bol v priamom rozpore so smernicou 2008/48/ES. Navyše s účinnosťou od 01.05.2018 došlo k novelizácii zákon č. 129/2010 Z.z. tak, že ustanovenie § 9 ods. 2 upravujúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pôvodne v písm. k), sa nahrádza slovami „frekvencia splátok“, čím legislatíva reagovala na stav, podľa ktorého niektoré sudy vykladali predmetnú vnútroštátnu úpravu nesúladne so smernicou 2008/48/ES.

17.3. Ďalej sa odvolací súd nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého zmluvy neobsahovali dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. V bode 6 každej zmluvy je uvedený počet splátok a výška mesačnej splátky. Z tohto vyplýva logický záver, že každá z predmetných zmlúv v časti týkajúcej sa spotrebiteľského úveru mala trvať rovnaký počet mesiacov, ako bol dohodnutý počet splátok. Zmluvy v časti týkajúcej sa revolvingového úveru boli dohodnuté na dobu neurčitú, čo je dané charakterom tohto typu úveru.

17.4. Nakoniec sa odvolací súd nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého ustanovenie zmluvy, ktoré stanovilo záväzok žalobcu zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur je podľa § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve. V tomto smere bolo potrebné prisvedčiť žalovanému, že poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli bežnou súčasťou obchodnej praxe a predmetný poplatok nebol ani zakázaný zákonom č. 129/2010 Z.z. (§ 9 ods. 10). Poplatok za poskytnutie úveru nemožno považovať za plnenie za službu, ktorej poskytnutie nesleduje záujmy spotrebiteľa podľa § 53 ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka. Navyše poplatok bol žalobcovi známy pri uzavretí oboch zmlúv, bol uvedený v žiadosti / zmluve medzi ostatnými údajmi týkajúcimi sa úveru, a vzhľadom k výške úveru, nemožno dospieť ani k záveru o neprimeranej výške poplatku za poskytnutie úveru.

18.1. Žalovaný v priebehu konania pred súdom prvej inštancie namietal, že zmluvné dojednania a oznámenie veriteľa o schválení úveru boli doručené iba jeho právnomu zástupcovi začiatkom roku 2017, potom ako začala vzájomná komunikácia. Vo vyjadrení k odvolaniu k tvrdeniu žalovaného, podľa ktorého chýbajúce náležitosti zmlúv sú uvedené v zmluvných dojednaniach a v oznámení o schválení úveru (termín konečnej splatnosti) uviedol, že oznámenie o schválení úveru nepodpísal, preto nemá povahu dvojstranného právneho úkonu a zopakoval, že predmetné oznámenie bolo doručené iba jeho právnomu zástupcovi začiatkom roku 2017, potom ako začala vzájomná komunikácia medzi právnym zástupcom žalobcu a žalovaným. Žalovaný predmetné oznámenie žalobcovi priamo nezaslal, ktorú skutočnosť viackrát namietali, a žalovaný sa k nej nevyjadril, ani nepredložil žiadne potvrdenie o doručení.

18.2. Čo sa týka zmluvných dojednaní, z obsahu oboch žiadostí o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu / zmluva o revolvingovom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX vyplýva, že zmluvné strany si žiadosť/zmluvu vrátane zmluvných dojednaní prečítali ... a na dôkaz tejto skutočnosti pripájajú nižšie svoje podpisy (bod 14.). Z uvedeného dôvodu odvolací súd námietku žalobcu o nedoručení zmluvných dojednaní nepovažoval za dôvodnú.

18.3. Povinnosť doručiť žalobcovi oznámením veriteľa o schválení úveru vyplývala z bodu 2.2 zmluvných dojednaní. V tomto smere odvolací súd nespochybňuje, že v priebehu konania žalobca nepreukázal doručenie oznámení o schválení úveru žalobcovi ani v súvislosti s jednou zo zmlúv. Avšak nesplnením uvedenej povinnosti vo vzťahu k platnosti zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa odvolací súd nemohol zaoberať z dôvodu, že otázka platnosti oboch zmlúv o poskytnutí spotrebiteľského úveru v tomto konaní bola právoplatne vyriešená súdom prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že ide o zmluvy platne uzatvorené, preto žalobu v časti určenia, že spotrebiteľské zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sú neplatné, zamietol (výrok I. a výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 15. januára 2018 č.k. 6Csp/84/2017-114). V tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť. Keďže otázka platnosti predmetných úverových zmlúv bola právoplatne vyriešená v konaní pred súdom prvej inštancie tak, že obe zmluvy boli platne uzatvorené, podľa názoru odvolacieho súdu výroky I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie nemôžu byť predmetom prieskumu odvolacím súdom, a preto nie je možné opätovne sa zaoberať platnosťou predmetných zmlúv v odvolacom konaní tak, ako to uviedol dovolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí. Z uvedeného dôvodu sa odvolací

súd zaoberal tým, aký vplyv malo nesplnenie povinnosti žalovaného doručiť žalobcovi oznámenie o schválení úveru podľa bodu 2.2 zmluvných podmienok vo vzťahu k prípadnej bezúročnosti a bez poplatkovosti predmetných úverov. V tomto smere odvolací súd poukazuje na zopakované dokazovanie na pojednávaní dňa 12.06.2019, z ktorého vyplýva, že strany sporu uzavreli dňa 26.03.2015 dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, ktoré obsahovali všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z. Žalobca v žalobe tvrdil, že spotrebiteľské zmluvy neobsahujú náležitosti stanovené v § 9 ods. 1, ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z., a to písomnú formu, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, a výšku počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto je ich potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. S uvedeným tvrdením sa odvolací súd nestotožnil. Čo sa týka písomnej formy zopakovaným dokazovaním listinami na č.l. 31 a 39 mal preukázané, že strany sporu písomne uzavreli dňa 26.03.2015 dve zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere. Vo vzťahu k náležitostiam zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. odvolací súd poukazuje na dôvody uvedené v bodoch 17.2. a 17.3., ktoré nepovažuje za potrebné opakovať.

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súd prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa určenia, že spotrebiteľské úvery poskytnuté žalobcovi na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sú bezúročné a bez poplatkov zmenil a žalobu v tejto časti zamietol.

20. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 a 2 CSP, § 453 ods. 3 a podľa § 255 ods. 1, 2 CSP. Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania, z dôvodu, že obe strany mali v konaní úspech len čiastočný, pričom pomer ich úspechu bol rovnaký. Z uplatnených určovacích nárokov spolu v počte osem, bol žalobca úspešný v štyroch, v ktorých bolo žalobe vyhovené a žalovaný rovnako v štyroch, v ktorých bola žaloba zamietnutá. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca bol v dovolacom konaní úspešný. O výške trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP. Postupoval tak v súlade s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. novembra 2019 sp.zn. I. ÚS 453/2019, podľa ktorého „Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 Civilného sporového poriadku (zásada úspechu v konaní) nevylučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pozn.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený

osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).